

THIÊN SƯ VÀ MẸ

Ngài giờ là một thiền sư,
Cha ngài từ thuở già từ trần gian
Ngài còn đang ở đạo tràng
Học thiền, tắm gội ánh vàng Thế Tôn,
Mẹ già lâm cảnh cô đơn
Cho nên ngài phải kẻ luôn bên bà
Luôn trông kỹ, chẳng rời xa
Lúc vào tịnh thất, khi ra thiền đường,
Mẹ con quấn quýt thân thương;
Riêng nơi tu viện chừ tăng quây quần
Mẹ ngài không thể ở gần
Nên ngài cất một thảo am cho bà
Ngay trong vùng cũng không xa
Tới lui chăm sóc, vào ra đỡ đần.
Kiếm tiền sinh sống độ thân
Ngài nào quản ngại nhận phân chếp thuê
Chếp kinh kệ, luyện tay nghề
Lo sao cho mẹ mọi bề được yên.
Ngài thường đi chợ làng bên
Mua cho mẹ cá, đâu phiên hà chi,
Người ta mai mỉa cười chê:
"Ông thầy phá giới, còn gì tu thân!"
Ngài nghe nhưng chẳng quan tâm
Tuy nhiên mẹ lại vô ngần buồn đau
Thấy con mang tiếng biết bao
Vì mình ăn mặn, ai nào cảm thông.
Sau cùng mẹ quyết một lòng
Theo con nương chốn "cửa Không" an lành
Ăn chay, xuống tóc, tu hành
Con tu mẹ cũng trở thành ni cô.

*

Thiền sư thích nhạc vô bờ
Ngón đàn thầy đã dạy cho nhiều người,
Mẹ ngài đàn cũng biết chơi
Nhiều đêm thanh vắng ngoài trời sáng trắng
Mẹ con hứng chí hoà đàn
Tiếng đàn trầm bổng âm vang nhịp nhàng.

Một đêm có khách đi ngang
Dừng chân nghe tiếng nhạc vàng vắng xa
Lòng cô xúc động chan hoà
Cô mời ngài đến thăm nhà đêm sau
Mong nghe đàn giữa canh thâu,
Nhận lời chơi nhạc ngài đâu ngại ngần.
Ít ngày ngài gặp giữa đường
Cám ơn cô gái chẳng vương ý gì,
Người ta chế nhạo cười chê:
"Sự quen gái đứng đường! Kỳ lạ thay!"

*

Thiền sư rời mẹ một ngày
Đi xa diễn thuyết, đó đây thỉnh mời
Vài tháng sau về tới nơi
Mới hay tin mẹ qua đời vừa đây,
Báo tin ngài rõ khó thay
Xa xôi cách trở ai hay chốn nào
Người quen chẳng biết tính sao,
Đúng ngày tang lễ ngài vào kịp bên
Thiền sư bước đến lặng yên,
Rồi dùng thiền trượng gõ lên quan tài
Người ta nghe tiếng của ngài:
"Mẹ ơi! Con mẹ về nơi đây rồi!"
Thay cho mẹ ngài trả lời:
"Con về mẹ cảm thấy vui vô cùng!"
Tự ngài lại cất tiếng mừng:
"Mẹ ơi! Con cũng vui không kém gì!"
Quay qua người đứng quanh kia
Thiền sư nói: "Chẳng còn chi phải chờ
Lễ tang tốt đẹp vô bờ
Thi hài chôn cất, thế là xong xuôi!"

*

Thiền sư sống đến già đời
Tháng năm chồng chết tuổi trời thật mau
Biết mình chẳng sống thêm lâu
Ngài kêu đệ tử họp vào sáng nay
Nói rằng đến buổi trưa này
Là ngài viên tịch! Từ đây vắng ngài!
Ngài dâng hương, khói chơi vui!
Trước di ảnh mẹ và người thầy xưa

*Ngài bèn viết một bài thơ
Tâm tư dàn trải trên tờ giấy hoa:
"Trong năm mươi sáu năm qua
Sống cho tốt đẹp đời ta góp phần
Lang thang khắp nẻo dương trần
Tiếng mưa giờ chẳng còn ngân rì rào
Mây đang trôi khuất tầng cao
Trắng tròn xuất hiện trên bầu trời xanh"*

*

*Các môn đệ đứng vây quanh
Tiễn thầy bằng tiếng tụng kinh nguyện cầu.*

Tâm Minh Ngô Tăng Giao

(phỏng theo Shoun And His Mother
trong tập truyện văn xuôi 101 ZEN STORIES
của Nyogen Senzaki và Paul Reps)